

MIN IRLÄNDARE MAIA.

... SOM I STAMTAVLAN kallas för Barking-Beauty föddes den 11 februari 1997. Det kom sig av att "MerryMac Crazy for You" blev påsatt av den i skönhetstävlingar välmeriterade "MerryMac going to the Top".

Min hund Maia har använts till något annat än till fåfänga tävlingar i skönhet. Maia har under lång tid haft till uppgift att vaka över socialt svaga medborgares allmäntillstånd. Och i denna uppgift har hon gjort mer nytta än många av sina välmeriterade rasfränder!

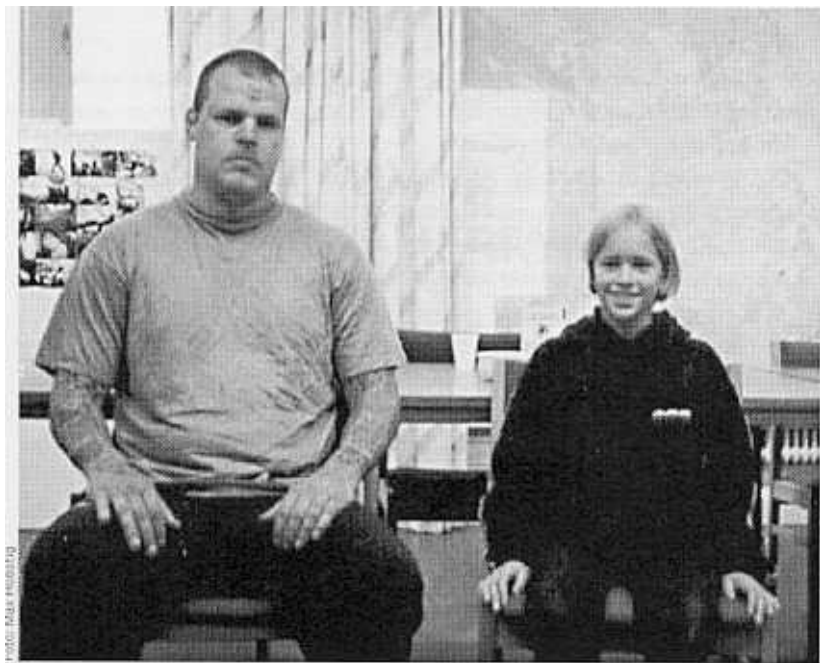
När jag och min hustru till slut bestämde oss för att skaffa hund, var det främst för att JAG ville ha hund, men inte minst lika viktigt, för att underlätta mitt jobb som socialarbetare och behandlingsassistent i Stockholm. Att valet föll på Irländsk terrier var självklart. Lika självklar var, att vi själva inte skulle välja ut valpen.

Vi överlät ansvaret på uppfödaren Lena Birath i Skattkärr. Att hunden skulle användas i arbete med tilltufsade ungdomar och psykiskt funktionshindrade missbrukare var glasklart och att hunden aldrig skulle ställas ut på någon skönhetstävling var det inte tal om. Vi har aldrig ångrat att vi valde en av Lenas valpar och vi har aldrig ångrat att vi lät Lena bestämma vilken valp som passade.

MAIAS FÖRSTA DAG MED STOCKHOLMS SKINNSKALLAR

Efter en traumatisk bilresa, bort från Lena och sina syskon i Värmland till Stockholm, blev det för valpen än värre dagen efter. I en lokal med ett 20-tal skinnskallar på ett förskräckligt humör fick valpen uppleva sin första dag utan något annat stöd än landets värsta ogärningsmän som alla luktade surt av gårdagens fyllefest.

Maia, som valpen kallades, började sin första dag med att bita skinnskallen Klossen i stortån. Den väldiga Klossen hade nämligen tagit av sig sina stora kängor och en fotsvett som kunde fått en elefant att svimma lade sig som en unken dimma i lokalens alla skrymslen. Jag tror att det var så, att Maia uppfattade situationen så som hundar gör när de serveras tjurmuskel. Pang på rödbetan innan någon annan snor godiset.

Klossen och Kristin.

Sedan Klossens få blivit omplåstrad begav han sig med stor vrede mot Maia för att dräpa henne. Maia däremot begav sig med stor glädje mot den väldige dråparen och kastade sig över honom och fällde honom till golvet och brottades med honom och slickade och nafsade honom så som bara en modig irländare kan göra. Och Klossens vrede avtog och en kärlek strålade om honom när han tog valpen i sin famn och begav sig till toaletten för att hämta en skvätt vatten i en smutsig kaffekopp.

Väl tillbaka i lokalen sade han med barsk stämma att valpen hädanefter skulle heta Maia af Engelbrekt eftersom detta var den dag då den store Engelbrekt skulle firas med holmgång och bärsärkeri och hela stan skulle rivas. Därpå skvätte han lite av det smutsiga vattnet över valpen och namngav henne och svor henne evig trohet.

Om Maias tid bland skinnskallarna är inte mycket mer att säga än att hon efter detta alltid hade ett mycket speciellt förhållande till människor som luktade sprit och ensamhet.

Följande ord skrevs i MICA-projektets slutrapport:

"Att arbeta med psykiskt funktionshindrade missbrukare i projektet har det även ingått först en och sedan två hundar. Den engelska springer spanieln Nisse och den irländska terriern Maia.

Det är svårt att förklara det stora värdet som ligger i att ha hund tillsammans med målgruppen. Den kravlösa kärlek ett djur visar inför oss människor är i sig en självläkande kraft. Att alltid mötas av viftande svansar och blöta hundpussar oavsett vilket humör du själv är på gör att dagen kan bli lite ljusare.

En hund säger heller aldrig emot, den har inga egna åsikter och den följer dig var du än går. Hur skönt det kan vara för en vilsen själ att få sova en stund lutad mot en levande varelse måste upplevas för att förstås. Det ligger också ett stort värde i att få visa omsorg över en annan varelse som är mer utlämnad åt andra än vad du själv är."

Läs om MICA-projektet, se hemsidan...

<http://www.geocities.com/filbyter/Rasen-Maia>

MAX HOBSTIG

Maja.

Foto: Max Hobstig